

[H. P. Hansen (Sorø A.).]

stand fra de Folk, der forsøger at forstyrre Ro og Orden. Enhver Dansker bør udvise en værdig Optræden over for alle, og Opfordringer til Uro og Sabotage og al Deltagelse deri maa fordømmes.

Samarbejdet mellem Regeringen og Rigsdagen har bestaaet sin Prøve i 2½ Aar. Der er Folk, der skarpt kritiserer dette Samarbejde, men det er en forfejlet og uberettiget Kritik. De 5 Partier, der samarbejder, har selvfølgelig meget forskellige Opfattelser angaaende en Række Problemer, men de 2½ Aars Samarbejde har vist, at man kan forhandle sig til Enighed indbyrdes og til Enighed med Regeringen. Det er en Styrke under de nuværende Forhold, og mit Parti ønsker, at dette Samarbejde mellem Regeringen og Rigsdagen maa fortsætte til Gavn for vort Land og vort Folk.

Knud Kristensen: I den Erklæring, som den nydannede Regering ved sin Tiltræden udsendte, meddelte den, at den indadtil vilde fortsætte den af den tidligere Regering førte Politik. Dette kan vi fra vor Side erklære os tilfredse med, selv om vi vel alle maa indrømme, at denne Politik som alt andet Menneskeværk ikke var fuldkommen, men at der ogsaa her kan være et og andet at rette, ligesom der ogsaa kan melde sig nye Opgaver, der maa tages Stilling til og løses.

Ved Finanslovens første Behandling ønsker jeg til Indledning at fremsætte nogle Betragtninger om den hidtil førte Politik, som jo er bebudet fortsat af den nye Regering.

Det er jo en fattig Tid trods Penge- rigeligheden, det er en vanskelig Tid baade forsyningsmæssigt og prismæssigt, og dette kan maaske belære os om, hvad vi undertiden vel nok kan glemme, at det ikke just er Penge og Pengesedler, hvori den virkelige nationaløkonomiske Velstand bestaar, men at det tværtimod er i Varer, Produktionsmidler og Raastoffer til Frembringelse af Værdier. I denne vanskelige og trange Tid er der mange, der har det svært, naturligvis først og fremmest de, der har de færreste Midler at købe for, men det gaar vel nok i denne Tid saadan, som det ofte gaar, naar Vanskeligheder melder sig, at enhver synes, at det gaar særligt ud over ham, og

det er jo for saa vidt forstaaeligt: den, der har Skoen paa, føler bedst, hvor den trykker, og mange, baade Enkeltmænd og Klasser, mener, at det offentlige ikke har tilstrækkeligt Øje for deres Vanskeligheder og ikke tager i samme Grad Hensyn til disse som til andre Befolkningsklassers og -deles.

Det er let i en saadan Situation at opagitere en Stemning af Utilfredshed og Misfornøjelse næsten inden for alle Kredse. Jeg gad egentlig se, om vi ikke hver især, hvis vi befittede os derpaa, inden for de Kredse, hvor vi er kendt, hvor vi har Tillid, var i Stand til at oparbejde en Følelse af Forurettelse, af Misstemning og Utilfredshed, hvis vi satte noget ind paa det. For at modvirke dette mener jeg, at vi hver især inden for det Omraade og de Befolkningslag, hvis Tillid vi i særlig Grad nyder, har den Opgave netop at forklare og faa Folk til at forstaa, at i denne vanskelige Tid er det ikke blot for dem og deres nærmeste og deres Stands- og Kaldsfæller, at der er Vanskeligheder, men det er i alle, i hvert Fald i mange Befolkningsklasser, og Opgaven for et Lands Regering er at søge at faa Ulemperne og Ubehagelighederne, ja, vi kan vel godt sige Ulykkerne fordelt saa ligeligt, som det nu er menneskeligt muligt. Jeg tror, det er den højtærede Landbrugsminister, der engang har sagt, at det, der nu var Opgaven, var at søge at faa den Fattigdom, Landet er kommet ind i, fordelt saa ligeligt som muligt. Derfor beklager jeg egentlig den Tale, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet nu holdt. Jeg synes ikke, det var en Tale, som søgte at forklare og forsvare den Politik, der sammen med Rigsdagen var ført af Regeringen, navnlig da den tidligere Regering, over for vort Lands Befolkning. Jeg synes tværtimod, der var en Tendens i den til at ophidse de Befolkningsdele, som han nu mener han er særlig knyttet til, og inden for hvilke hans Ord har Vægt, og faa dem til at tænke, at netop de var særlig forurettet, at netop de havde ikke noget Værn i Regeringens og Rigsdagens Politik, at der netop over for dem var foretaget Ting, som de maatte være misfornøjede med. Det er der selvfølgelig ogsaa, over for dem saavel som over for alle, i hvert Fald mange andre Befolkningsklasser; jeg synes blot ikke, det er Opgaven, at fremkalde en saadan Stem-